

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'5. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

QUATRE VERITATS.

o dia primer de maig, *huelga* de treballadors.

Pero ja veuran com per més esforços que fassan perque aquesta *huelga* siga general, hi haurà sempre un gremi que no s donarà per entès, dedicantse à treballar durant aquells dies

ab lo major atany, casi ab rabia y desesperació.

¿Preguntan à quin gremi m refereixo?

Al gremi dels aspirants à regidor.

Las eleccions seran convocadas, segons diuen, pel dia deu de maig... Ja veuenh vostés si es possible que s adormin aquellas personas que desitjan ficarse à la Casa Gran ab lo sant intent de remanarhi las cireras.

Sobre aquest particular me deya aquest dia un amic meu castellà:

—Desengãnese V., mientras los obreros pedirán aquello de las horas, los aspirantes à concejales se contentarán con los *cuartos*.

Y tenia rahó que li sobrava: per molts tipus aventurers que buscan la perduda à la sombra dels partits politichs, tota la qüestió son *cuartos*.

Y n hi ha tants que no tenen cap més aspiració que aquest afany inmoderat de ser regidors!

Desde que s aixecan fins que s fican al llit no pensan ab res més ni de res mes s ocupan. A la nit, quan dormen, somian ab las cusinetas castellanias, es à dir, *ab las primas* que ls hi podrà valer la resolució de tal ó qual expedient, en aquesta ó en aquella forma. De correrias ideals sobre l entarugat n hi fan fins à quedar rendits y capulats. Pero tot just descansan un moment, que ja ls tornem à tenir de potas y de cap sobre ls *tarugos*.

Es una desdita que certs individus s incrustin en los partits politichs com la ronya sobre la pell de las personas poch cuidadosas de la seva limpiesa. Y tot per aquest malehit afany de buscar la perduda, arribantse à las ollas municipals, y atropellantlo tot per arribarhi.

Homes los més d ells sens ofici ni medi de viure conegut, si poguessem assistir à tots los actes intims de la seva existencia, més de una vegada ls trobariam fent esforços per aquietar als seus acreedors, en la següent forma:

—Home, per Déu, no siga tant exigent... ¿qué no sab, per ventura, que m presento candidat à regidor? Deixi que m nombrin, y ls primers *cuartos* que fassa, seran per voste.

Cassos s han dat de aixó y de alguna cosa més; perque fins s ha vist als acreedors treballant com uns desesperats pel triunfo electoral dels seus deutors, fiant en

aquest triunfo l únic medi de cobrar deutes atrasats, casi fallits.

¿Y encare hi haurà qui pretenga que la bandera honrada dels partits politichs ampari à aquesta peste asquerosa?

No, mil vegadas.

Traballin ells, si volen, pel seu propi compte y baix la seva exclussiva responsabilitat; pero abstinuense de pretendre que ls partits politichs sigan tan desatentats y tan cegos que s avingan à cubrirlos ab lo seu nom y ab lo seu prestigi.

Es molt cómodo alló de dir:

—Senyors: es precis establir la coalició republicana pera las próximas eleccions municipals. Ab la coalició republicana arrastrarem à la opinió de Barcelona fermament decidida en favor de la República, com acaba de demostrarlo en las eleccions de diputats provincials y en las eleccions de diputats à Còrts. Fem, donchs, la coalició, ó alguna cosa que s hi sembli y tirém al dret.

Y per efectuar la maniobra s improvisan circuls, sostinguts sòls Déu sab ab quins recursos; se fan parodies d elecció de comités trayent milers de vots de allà ahont durant tot lo dia no hi han entrat dos dotzenas de comparsas; se promouhen tota mena de perturbacions capassas de marejar y de fer que s quedin à casa seva, vensudas pel disgust, infinitat de personas que ab tot y professar una convicció, no prenen en la política una part activa...

Donchs bè, si hem de acceptar aquests mals com fatals é inevitables, no hem de consentir que s augmentin, com s aumentarian, si ls que ab tan empenyo y ab tanta tenacitat los promouhen, vejessen coronats los seus plans y arribessin à passar los pedrissos de la Casa Gran ostentant una representació que no mereixen.

Repetim la frase aquella: «Mes val honra sense regidors, que regidors sense honra.»

A destruir totas aquestas cábales se dirigiran los esfuerzos de LA CAMPANA DE GRACIA.

Ab la franquesa que ns caracteriza declarém desd'ara: que aixis com hem acceptat ab entusiasme la coalició republicana en lo que respecta à las eleccions de diputats provincials y de diputats à Còrts, perque ls càrrechs aquests son essencialment politichs y noblement desinteressats, sòls condicionalment podrém acceptar la mateixa coalició per lo que respecta à la renovació del Ajuntament de Barcelona.

La nostra acceptació depén: 1.º, de que aquesta coalició la concertin las representacions legitimas dels distints partits republicans, ab exclusió absoluta de totas las excrecencias, dissidencias é impertinencias dels aventurers y sobrevinguts que prenenen perturbarlas, descoñeixent los mèrits, serveys y sacrificis dels homes antics y probats qu en una llarga vida pública han aquilatat lo seu desinterés, la seva abnegació y la seva conseqüencia.

Y 2.º, de que las personas designadas com à candidats, tant per la seva vida pública com per la seva vida privada, sigan irreprochables; disposats com estém à apoyar no à aquells sers desapoderats que buscan lo càrrech de regidor, com si sigues una ganga; sino à aquells altres que mostran repugnancia per exercirlo y als quals se ls ha de suplicar que l acceptin com un sacrifici,

Tal será la nostra conducta.

Si l pabelló de la coalició republicana no es legitim, aixis ho declararem. Si sobre no ser legitim tracta de amagar contrabando ó mercancias averiadas, l arrebasarem ab mà ferma y decidida, resòlts à evitar que cayga sobre la gran familia republicana barcelonesa, lo descredít y la vergonya.

Tractantse de l administració municipal, que tan poch té que veure ab la política y tantissim ab los grans interessos de la ciutat, si no pot ferse, per un ó altre motiu, la coalició republicana, procurarem que s fassa à tota costa, y aixó sempre será molt útil y sumament honros per tots, la coalició de las personas decentes.

P. K.

LEGEIXO:

«Leó XIII ha manifestat que té grans desitjos de conèixer l opinió de distints economistas catòlics sobre la qüestió social, pregantlos hi que li contestin avants de que publiqui l Enciclica.»

¿Creuran que m hi quedat patidífus? Perque jo creya que l Papa rebia las sevas inspiracions directament del Esperit Sant; pero, per lo vist, tractantse de la qüestió social, la llum no s ha d esperar del cel, sino dels homes de la terra que s dignan estudiarla.

Està vist que l nostre pá de cada dia, no basta demanarlo, sino qu es precis pastarlo.

No m explico l motiu que obliga à la guardia civil à recorrer las fábricas de Sabadell, demanant lo nom dels treballadors majors de 14 anys, quins sigueren los que abandonaren lo treball en lo primer de maig y si ls patrons y ls obrers están contents los uns dels altres.

Crech que la guardia civil té altres debers que cumplir.

En lloch de anar a veure las caras dels treballadors, hauria de procurar veure las caras dels criminals.

A no ser que ls conservadors considerin que l treballar honradament en aquest temps es un crim.

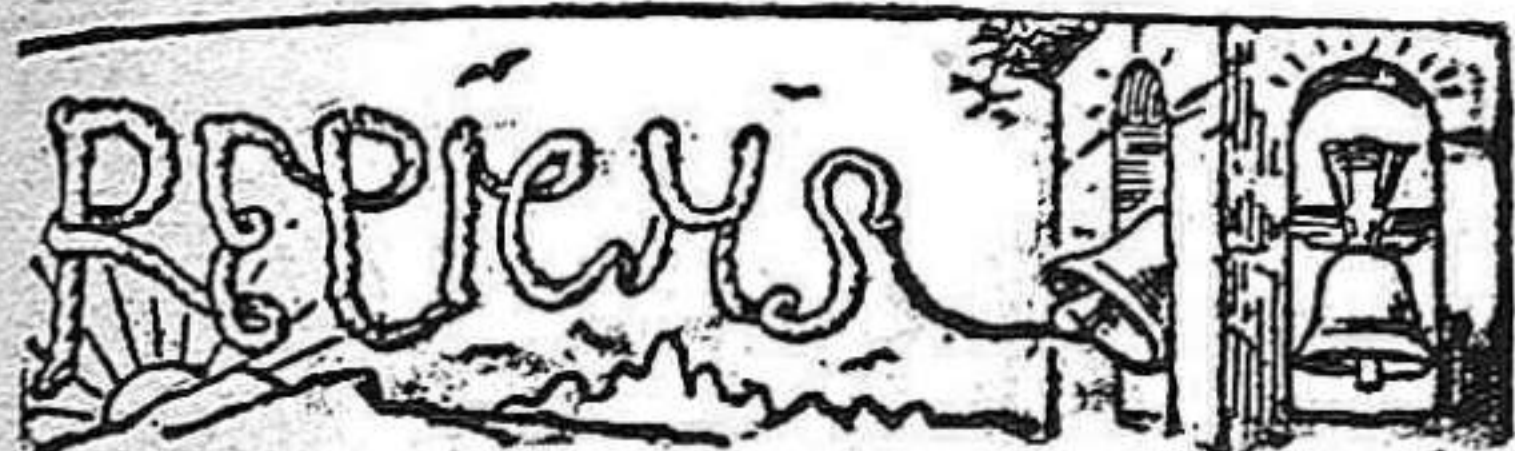
La senmana próxima, inseguint la costum mensual establerta, publicarem lo número extraordinari corresponent al mes de abril.

Contém al efecte ab dibuixos dels inspirats Moliné, Apeles Mestres y Eussebi Planas, y ab escullits treballs literaris... ademés de una petita sorpresa que reservém als nostres constants favoreixedors.

Una noticia consoladora.

Lo govern ha disposat que ls cossos de guarnició de Catalunya, en la eventualitat de lo que puga ocorre l

A escena en un dels sitis de recreo immediats a Madrid.

Personatjes: dos dames encopetadas, una d'elles de la més alta aristocràcia de la sanch; l'altra de la més acudalada aristocràcia del diner.

Al veures baixan dels carruatges, s'aproximan, s'agarran, s'estiran lo monyo, se clavan las unglas, y no se sab fins a quin extrem haurian arribat, a no ser los cotxeros que acudiren pressurosos a separarlas.

Causa del conflicte: un home y 'ls zelos consegüents.

Ja 's coneix ta arribada
¡oh mare primavera!
que aixis las sanchs escalfas:
la blava y la vermella.

Paraulas del Estandarte de Madrid, acérrim admirador del Monstruo:

«El Sr. Cánovas está en todo, para todo y sobre-todo.»
«¡Qui ho havia de dir que aquell pou de ciencia al últim havia de convertir-se en una pessa de abrich!»

Ja han tornat de Madrid lo Sr. Coll y Pujol y la comissió per ell presidida.

La reyna regent la va rebre molt bè, la princesa de Asturias la va rebre molt bè, los diversos ministeris també le van rebre molt bè, y per últim la va rebre molt bè 'l Centre catalá de Madrid.

—Bé y respecte als assumptos que van motivar lo viatge de la comissió, que tenim de nou?

—Tal estém com estavam.

—Y donchs, al cap-de-vall qué ha portat de Madrid lo Sr. Coll y Pujol?

—Qué ha portat, preguntan? Una gran paperina de bolados!

Una noticia curiosa.

La esposa del millonari Vanderblit, una de las més grans fortunes de la Republica Nort-americana, s'ha fet fer una diadema de valor un milió y mitj de duros.

Un sintoma del temps. Aviat no brillaran altras coronas, que las que cada qual puga comprarse ab los seus recursos.

La soberania del diner se sobreposará a la soberania de la tradició.

Lo general Blanco ha anat a Madrid, ab l'excusa de jurar lo càrrech de senador; y ara tothom se pregunta:

—¿Tornará 'l general Blanco? ¿Será capitá general de Catalunya al ocorre la huelga de primer de maig?

Uns contestan afirmativament; altres asseguran que no tornarà.

De tornar ó no tornar
lo porvenir que 'ns espera
canviarà de color:
será blanch ó será negre.

Es a dir: será Blanco ó será González Solessio.

Diu un periódich que 'l govern té gran fé en la habilitat del Sr. González Solessio, para sortejar las dificultades que pujan presentarse en lo primer de maig.

Al que ha escrit aquesta frasse, si algún dia algú li venta alguna garrotada, y 's gira preguntant: «Home, ¿qué fas?» l'autor del tastarro li podrá respondre:

—¿Qué no ho véus? Estich sortejant dificultades.

Una resposta honrosa.

Va donarla un obrer que havent trobat una agulla de corbata, al tornarla a la persona que l'havia perduda y veient que aquesta s'empenyava en ferli admetre una propina, li va dir:

—Escolti, si l'agulla l'hagués perduda jo y vosté me la tornés ¿pendria la pesseta que jo li oferis?

—Clar que no.

—Donchs llavoras, permeti que li diga que de home a home va zero, y que pèl cas tant val la mèva brusa com la seva levita.

¡Molt bè respost! En aquest mon si hi ha un orgull legitim es l'orgull de l'honradés.

Sembla que la senyora de 'n Martos ha decidit abdicar lo marquesat de Alonso León en favor del seu fill.

Lo mateix exactament va fer en Martinez Campos. També va abdicar a favor del seu bordegás lo ducat de la Seo de Urgell.

Al cap-de-vall tindrem rahó 'ls que sostenim que aixó dels tituls de noblesa son cosas de criaturas.

Llegeixo en Lo Diluvi: «Diu Lo Suplement que la Comissió de actas ha deixat al Sr. Puig y Valls en las aforas del Congrès.

«La dita te gracia y al acta li ha arribat son San Martí.»

Y 'l Sr. Puig y Valls—afegirem nosaltres—encare que va dir: Sant Andréu, qui troba es seu, a l'horta 's creya cullirhi melons, y al últim no hi ha cullit més que carabassas.

Llegeixo en Fin de Siècle, periódich de Paris molt salat que m'otorga 'l favor del cambi:

«Hi havia una dama de teatro que cada dematí, al aixecarse del llit, dirigia al Cel la següent oració:

—«Oh Verge Maria, ja que vos concebireu sens pecar, otorguèume a mi la gracia de pecar sense concebir.»

Jo trobo molt enraonat que 'ls escombriaires de Barcelona s'oposin a adoptar carros tancats que no dongan lloch a certes emanacions desagradables, tal com intenta exigils 'hi l'Ajuntament.

L'escombriaire de casa aquest dia m'ho deya:

—Ja veurá, senyor, nosaltres no adoptarem los carros tancats, fins que l'Ajuntament adopti las eleccions legals. Es més pudenta un'acta bruta, que 'l pitjor carro dels nostres. De manera que el que intenti exigirnos limpieza a nosaltres, haurá de comensar per ser net ell.

¡Pero quina idea se li va ocorre a un bon home, que aquest's dias de Senmana Santa se 'n anava ab un ou de iglesia en iglesia, ab la pretensió de que li possessin al monument!

No obstant, ell ben clar ho digué. En quant un ou ha estat tot lo temps en un monument de Senmana Santa, adquireix tals virtuts, que cura infaliblement la trenadura.

Ja veurán lo que va succehir.

Retxassat de algunas iglesias que no 's volgueren prestar a que aquell home creyent experimentés un desengany, al últim, l'ou ficat dintre de un got y aquest sostenint un ram de flors, li siguié admés a la iglesia nova del Poble Sec.

S'acabá 'l monument: aná 'l bon home a retirar la presentalla y 's trobá ab que si bé 'l got hi era y 'l ram de flors també, lo qu' es l'ou havia desaparecut...

Tal vegada algún devot de aquells que no están per rahóns se 'n va fer una truyta.

¡Pobre home! Tant mateix es ben trist aixó de ser trançat y perdre un remey segur, que ja no podrá adquirir fins l'any que vé, mediant que posi un guardia-civil que li vigili la cosa.

Després de tot está probat que al que créu ab falornias místicas, sempre li passa lo mateix: vé que al últim li amagan l'ou.

En Beranger ha declarat que si no li aproban l'acta que 'l seu fill va obtenir de la manera que tothom sab sobre en Peraf, abandonarà 'l ministeri de Marina.

Que aprengui l'inventor del submarí. De aixó se 'n diu navegar per sota l'aygua, ab la seguretat de no anarse'n a fons, en rahó de apoyarse ab una carabassa.

Los alemanys s'han posat furiosos contra 'ls inglesos, perque ara resulta que l'isla de Heligoland que van cedirlós a cambi de uns grans territoris situats a l'Àfrica, está tota socavada y amenssa entonzarse al millor dia.

Es un bonich espectacle
veure a las més grans nacions
que en sos contractes y cambis
fan alló dels perdigóns.

A LO INSERTAT EN L'ULTIM NUMERO.

1. XARADA.—Man-re-sa.
2. TRENCA-CLOSCAS.—La Pasionaria.
3. GEROGLIFICH.—Tè més punts una dona que mitja dotzena de mitjas.

Han enviat las 3 solucions los ciutadans Pep de l'Ostia, M. Rius, Un Saragatero y J. M. B.: n'han endavinadas 2, un Ateneista, Pau Trampas y J. Bonet, y 1 no més Sicutatrat y Palitrochs.

XARADA.

Un tres-dís de primavera
vaig dir a la bella Agnés:
—Tè prima-segona-tres
lo meu cor, y tan primera
veritat, que si ton pare
ta tercera me vol quarta.
total mèva, y vols casarte
ab mí, ja soch teu desd'are.

JAPET DE L'ORGA.

ANAGRAMA.

- Y ara hont vá, Sr. Total?
- Mira, cap al tren de pet.
- Y a quin poble diu que vá?
- A Tot, qu' es bastant llunyet.

F. A. MISERICORN.

TRENCA-CLOSCAS.

N. BUVÉ GILLO.

MOLLERUSA.

Formar ab aquestas lletres lo títul de un drama castellá.
TAU.

TERS DE SÍLABAS.

... ..
... ..
... ..

Primera ratlla vertical y horisontal: nom de dona.—
Segona: poble africá.—Tercera: feyna de sastre

JOAN DOMENECH.

GEROGLIFICH.

VIA

L

TIT

KKK

II

SII

J. CASADEVALL MULLERAR.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans A. Salabert B., F. A. Misericorn, F. Farré, P. Mora, Mr. Eugón, Peret Boladeres, Cap. de pistola, Pagés de Gracia, Penque, F. P. de ca 'l Pèlat, R. P. de Sabadell, F. Isern, Pep Galleda, M. Jordana, R. Giné Llagosta:—Lo que 'ns envian aquesta senmana no fa per casa.

Ciutadans B. Vaixe, J. M.ª Feliu, P. V. Botiguer, Espanta Bòlits, Esparbech, Cintet Barrera, Saldoni de Valcarca, J. T. y R., J. Englispen y Passarell:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciutadans J. Abril V.: La poesia es regulareta: lo vers final no 'ns agrada.—F. Ll. y B.: Va bé la poesia.—Cantor de Catalunya: Los versos estan bé; pero ¿ahont son las ideas?—Ll. Salvador: Ho publicarem.—Dolors Mont: Lo mateix li dihem a vosté.—Piripichio: La titulada ¿Qué m'hi diuen? nos agrada més que l'altra: en ¡Planxa! hi trobem molt poca facilitat de versificació.—Doctor Migranya: Li agrahim l'envio: está molt bè.—P. M. (Torredembarra): No hi trobem lo compte.—P. Caballeria: Lo qu' envia peca de fluix y l'epigrama es massa groixut.—M. Bonapasta: Aceptém la poesia y mirarem d'insertarla.—P. Talladas: Rebut l'envio; esta bé; gracias.—M. Barceló: Los versos de vosté estan plens de ripis.—Ego Sum: Van molt bé 'ls versos y 'ls hi agrahim.

LO PRÓXIM DISSAPTE, DIA 11
sortirà un esplendent número
EXTRAORDINARI

DE
LA CAMPANA DE GRACIA

Lo text de actualitat y xispejant, escrit pèls habituals colaboradors.

La ilustració deguda als coneguts artistas

M. Moliné, Apeles Mestres
y Eussebi Planas.

¡¡Sols valdrá 10 cèntims de pesseta!!

LOPEZ, Editor.—Rambla del muij. 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 11 23.

Ja comença a treure la cara y á D. Anton lo preocupa molt la manera d' observar-lo. ¿Empleará lo *calendari* ó empleará *l'ullera*?